

[Undervisningsministeren.]

begyndelsen af 1961 blev man klar over, at Københavns kommune sammen med fredningsmyndighederne ville kræve området friholdt. Hvad angår bygningsinspektørens forhold i øvrigt, vil jeg gerne henvise til, at kammeradvokaten i en skrivelse har meddelt, at der efter hans opfattelse ikke kan være tvivl om, at bygningsinspektør Havnings vil blive tilkendt honorar.

Den tredje faktor, jeg gerne vil nævne, er bygningsinspektør Havnings afgang på grund af alder, et forhold, der, når vi ser hen til den stadige udsættelse, der har fundet sted, nødvendigvis må tages i betragtning. Man mente ikke, at det ville være rimeligt — og det mente bygningsinspektør Havnings ikke selv — at han skulle påtage sig et byggeri, der ville gå langt frem i tiden.

Jeg vil gerne til det, det ærede medlem hr. Damsgaard sagde om de udførte arbejder og de penge, der var spildt, sige, at disse arbejder omfatter en indgående gennemgang og analyse af de bygningsmæssige problemer, og man har lov at sige, at de på den måde betyder en gevinst i forbindelse med den videre programmering. Jeg vil gerne her nævne, at boligministeriet for ingeniørhonorarets vedkommende har udtalt, at man må forbeholde sig senere at tage stilling til, i hvilket omfang arbejdet med det projekt, der har måttet opgives, kommer det samlede arbejde til gode, således at en afkortning af det endelige ingeniørhonorar eventuelt kan være berettiget. Jeg tør ikke sige noget om, hvorvidt det til sin tid vil være muligt, at de komponenter, der foreligger fra bygningsinspektør Havnings, vil kunne berettige til en reduktion i teknikerhonoraret.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Thestrup i, at der må udfoldes meget stærke bestræbelser for, at man kan holde ethvert byggeri inde i så faste rammer som overhovedet muligt.

Damsgaard: Den højtærede finansminister omtalte regeringens evner og muligheder for at skønne over overskridelsen. Jeg skal naturligvis ikke dømme om regeringens evner eller muligheder. Jeg går umiddelbart ud fra, at viljen har man haft, men resultatet har været dårligt, og det er

det, man dømmer på trods alt og dømmer sig selv for.

Den højtærede finansminister henskyder nu tidspunktet, hvor ministeren vil delagtiggøre folketinget i de planer, man har om en anden og bedre budgetlægning og øget kontrol, til tredje behandling af tillægsbevillingslovforslaget. Det er muligt, det er praktisk, det ved jeg ikke; men så er det andre ordførere. Jeg må så bede ministeren bekræfte, at han vil give disse oplysninger ved tredje behandling, så der ikke opstår en mulighed for slet ikke at komme frem med det. Jeg går ud fra, at der også er mulighed for at afæske ministeren disse oplysninger, som jeg forstår ministeren ligger inde med, men vil have verificeret — så går tiden — så at man får disse oplysninger frem ved tredje behandling af tillægsbevillingslovforslaget.

Den højtærede undervisningsminister siger, at man vidste jo ikke, at disse fredningsmyndigheder ville blande sig i planerne, dengang man gik i gang med projekteringen, og derfor gik man i gang og var ret langt fremme i projekteringen, forstår jeg, inden fredningsmyndighederne greb ind. Er det så rimeligt, at disse fredningsmyndigheder på et så sent tidspunkt kan forhindre dette byggeri? Er der så ikke mulighed for at dispensere fra disse fredningsplaner, så disse mange penge ikke skal være spildt? For ministeren vil vel indrømme, at i hovedsagen er de 94.020 kr. smidt ud ad vinduet til disse undersøgelser, analyser, og hvad det var, det blev kaldt, som man har foretaget. Det, der eventuelt kan bruges deraf, er vist meget lidt — er ministeren ikke enig i det? Vi kan lige så godt se kendsgerningerne i øjnene.

Må jeg forny det spørgsmål: vil den højtærede undervisningsminister vente med at udbetale disse beløb til teknikere, indtil man virkelig får fastslået, om der er grundlag for at udbetale pengene?

Thestrup: Jeg vil gerne slutte mig til det, det ærede medlem hr. Damsgaard sagde. Jeg er naturligvis ikke her i stand til at sige, hvor ansvaret skal placeres. Jeg kan ikke se rettere, end at der må være begået en fejl og følgelig foreligge et ansvar et eller andet sted, når man begynder at